

Requiras ne cū linguoso vl loquad colloquiū
habeas neq; cū amīs & latrātib; a mordacib;
Ait ei ppha Vir linguosus nō dirigitur in tra. Et ie
sus sydzē dicit Terribil est in cōtate sua hō linguosus
Et temerari⁹ in vbo suo odibil est. Et itē q; odit lo
qūtātē extinguit maliciā Et alibi idē dicit. Cū viro lin
guoso nō loq̄ris. in ignē illi⁹ sternes ligna. Et alibi
idē ait. Nec cū fatuis cōsiliū habeas nō ei possint dis
ligē nisi q; eis placēt. Itē cū amīs nō multū loq̄ris.
Ait ei Tullius. Rō amīcōꝝ perit⁹ abiciēda est. Cimos
grece latine dicitur canis. In amīcū dicitur latrātes ut ca
nes de q̄bus a fili⁹ dicit dñs. Nolite picere margau
tas inter porcos.

Quinto puncto.

Requiras ne cū matiuol multū cōtēdas. Ait em̄
Aug. Sic ignis q̄to magis ligna suscepit sp̄ in
maiorē flāmā erigit. Ita mal⁹ hō q̄to magis vōem
audierit sp̄ in maliciā extābi. Vñ Salo. In malis
uolā aiā; nō intrat sapia. Quae catho dicit. Cōtra vbo
sos noti cōtēdē v̄bis. Sermo da⁹ cūctis ai sapia pauc

Requiras ne de secretis cū ebriis vl. **Sexto puncto**
Multi ē mala loq̄ris Dicit em̄ salo. Nullū secretū
est vbi regnat ebrietas. Et alius dicit Garrulitas mu
lieris id soluznoit celare qd nescit. **Septimo puncto**

Demig requiras q̄bz audiētib; aliqd loq̄re. Scrip
tū est ei. Prospice te arcū: si vis pferro simi sty
Re liceat forsan q; maledicat idē Et certe multa exp̄
pla ad expositōē; a intelligentiā h⁹ dictōis cui poni
possēt. S; ista in p̄nti tibi carissime fili sufficiant.

Hic loq̄ndū sit requirēdū est a sunt qñq; seruāda
Vnc accedam⁹ ad expositōē; h⁹ ad ubi Cur. Et
certe ist⁹ Cur cām requirit. Requiras ergo tui dicti
cām. Nā sicut in factis a faciēdis cā est requirēda di
cētē Sen. Cuiusq; facti cām requirē a cū iniciauerit exi
tus cogitabis. Ita q; in dictis cā est requirēda Et si
aut sine cā nil agi⁹ nec iracū⁹ fortuitis casib; impli
ca⁹. ut cassio. dixit. Ita sine cā nil dicere dēs. Et hē

in qualibet re cōposita q̄druplex causa repetit^r efficiens-material formal atq; final. Ita a in dictis no-
stris q̄druplex cā q̄nc̄ repi^r. Cā material cōtine^r s̄b
q̄d. Formal s̄b quō. Cā efficiēs sub q̄s S; in p̄nti lo-
q̄mur de cā finali. quā cām q̄rim⁹ p̄ Cur. Cā igit^r fi-
natis tui dicti fit aut p̄ dei fuidio: aut p̄ hūano cōmo-
do: aut p̄ vtroq; aut forte p̄ amico aut p̄ oib⁹ p̄dāis
Dio dei fuidio ut faciūt p̄dicatoēs seculares a sp̄uā-
les. Dio hūano cōmodo ut caufidici a ali⁹ oratores
Nā sc̄dm bt̄m aug. Lic; aduocato v̄dere iustā ad-
uocatoem: a iurisp̄ito v̄dere iustū cōfiliū. Et hic q̄n-
dici v̄ba p̄ hūano cōmodo. Req̄ras q̄d fit cōmodū
a q̄lerdebz em̄ eē pulc̄r nō turpe. qz sc̄bz leges. Tur-
pia luera sūt ab hoib⁹ ppulsanda. Quare sene. dic̄.
Turpe lucy vel disp̄diū fugito. Et ali⁹ valde p̄clare
ait. Lucy cū malā fama dānū est appellādū. Et ali-
bi sc̄ptū est. Mall⁹ p̄didisse q̄ turpit accepisse. D;
etiā eē cōmodū moderatū: cōpomi^r ei cōmodū ex cū a
ex mō. Nā ut ait Cassiodor⁹. Si cōmodū mēsurā ex-
cesserit vim sui nois nō hēbit. D; etiā eē naturale a
q̄si cōe. a cōmodo nro a alieno. Ait em̄ lex nature
Equū ē neminē cū alteri⁹ iactura fieri locupletiorē
Q̄s Tulli⁹ magnifice dicit. Neq; timor neq; dolor
neq; mors neq; ali⁹ q̄s extrinsec⁹ accidē possit: taz ē
stra naturā q̄ ex alioz incōmodo suū augere cōmo-
dū a maxie de exiguitate mēdiā. Ait eī cassio. Vltē
oēs crudelitates ē diuitē velle fieri de exiguitate mē-
diā. Dio vtroq; aut. p̄ dei fuidio a hūano cōmodo
dicūt verba sac̄dotes a clerici seculares p̄ncipalē p̄ dei
fuidio: sc̄bario p̄ suo cōmō. Viuē em̄ dūt de altari ut
decreta clamāt Et etiā paul⁹ in epla. j. ad corin. vbi
dic̄. Qui altari fuidiūt cū altari p̄tiāpāt. Ita a dñs
ordinauit his q̄ euāgelii denūciāt de euāgelio viuē
dūt. Quidā tñ clerici cām cūtant qz p̄ncipalē faciūt
a dicūt v̄ba p̄ hūano cōmodo a p̄ bonis p̄bendis. a
sc̄bario p̄ dei fuidio q̄d facere nō dūt. Cā xō dicēdip

amico te monere d; dū tamē verba sint iusta a bone
sta. Lex ei amicitie fm tullii. Nec est ut nō rogez
m9 res turpes nec faciam9 rogati: nō em p amico fa
cere vř dicē dēs qđ ad pctm ptin; . Nā fm regulā iu
ris nō est excusato pcti si amici cā peccauerit. Amici
em amia si feras facis tua. a qđ pl9 ē bis peccat q
pctō obseq; accōmodat amē sibi parat q no cētez
adiuuat. nā soā9 fit culpe q no cētē adiuuat a maxie
in re turpi duplex ē pctm. Aut ei Sen. In turpi re pec
care bis est derelinqre. In opē vō amicu defendē dēs
ut ver9 defensor dicaris. Aut ei cassiodo9. Ille pprie
defensor est dicē9 q defendit in opē. Pro oib9 vō pre
dictis libēti9 vba fundas vtilia videl; p dei fūcō et
hūano cōmodo a amicytitate. Et lz multa exēpla
ad expositōez; h9 adūbh;. Cur dici valeāt hec breuita
tis causa tibi sufficiant.

Quō loqndū sit sunt quinq; modi seruandi.

Dedictis auditis a intellectis sup hoc adūbio.
Cur expositōez; a intellectu audias h9 dictōnis
Quō a certe istd quō formā a modū reqrit. g cū lo
qris modū dicēdi reqres. Nā sic in reb9 mod9 ē suā
d9 vō q did cōfueu. Oib; adde modū mod9 ē pulcerrī
ma virt9. Ultra ei modū a cātra modū nichil ē rectū
qđ multū elegāt a pclare dicē orati9. Est mod9 i re
b9 sūt certi demq; fines. qđ vltra cātraq; neq; cōsistē
rectū a ita i dictis si mod9 omitta2 nihil laudabile po
terit inuēiri. Aut ei cassiodo9 mod9 vbiq; laudād9 ē.
Mod9 itaq; tu9 fit qntuplex; videl; in pnūciatōe in
velocitate; in tarditate; in qntitate; a in qlitate. Vi
dēdū est ergo qđ sit pnūciatō. Pnūciatō est ver
bo9 dignas reb9 a sensib; accōmodata a corpis mo
deratō. Nec em intantū excellit ut scđm snām mar
atūh;. q in docta oratō laudē cōseqtur si optime fera2
Et quis exposita sit si indecēt dica2 cōtēptū irrisioneq;
q merea2. In pnūciatōe itaq; primū exerceri d; vō
a spūs moderatō corpis a lingue motus vicia qđ si q